

HALLO?!ween

Wat ik mij, weliswaar wederom, afvraag is hoe diep wij als ouders onze koppen wel niet in het (drijf)zand steken. Welke vader of moeder gaat er, nu de feiten compleet op de (gedekte) tafel liggen, nog met zijn of haar kind de deur uit tijdens de 'feestdag' Halloween? Zijn we dan werkelijk compleet van God los? Zien we niet, dat deze weergave van een 'feestdag' de zuivere weerspiegeling is van de bizarre realiteit. Voor zover dát al geen weerspiegeling is als we er de Nag Hammadi-geschriften bij nemen. Het is inderdaad moeilijk te vatten voor de gekaapte geest. Of denken we nog steeds dat er alleen maar zombies rondlopen of kinderen geofferd worden in 'akelige' Hollywood films of series? Zo zei Brecht Arnaert terecht, ondertussen helaas al veel te vaak, dat

Hollywood de realiteit voorstelt als fictie en ermee lacht, en de media fictie voorstellen als realiteit en er bloedserieus over zijn.

Zouden we de boel dan niet iets beter begrijpen als we dit citaat eens goed tot ons door laten dringen, aan het 20u journaal denkend (mocht iemand nog steeds niet beseffen dat journaals ook onder 'media' vallen). Hoe kan het dat geen mens op de hoogte is dat er letterlijk elke dag talloze kinderen geofferd worden op de meest brute, vuile, satanistische wijze? En mocht je dat niet willen geloven omdat je nog steeds in de ontkenningfase zit (troost je, je bent -helaas- niet de enige), druk ik je op je hart (als je dat tenminste nog kunt voelen, het is namelijk een feit dat je dat hebt, maar of je er naar luistert is een tweede. Dat ligt natuurlijk aan hoeveel shots je van Gates of Schwab genomen hebt. En dan bedoel ik niet de shots die je krijgt als je lang genoeg op je knieën zit.....) om de podcast van, wederom, Brecht Arnaert te luisteren waar hij in gesprek is met Anneke Lucas. Een machtig, prachtige vrouw die mega perverse satanistische praktijken als bij wonder overleefde, waar je U, en wat blief tegen zegt.

Zo kan deze vrouw, die als kinds af aan door haar moeder afgezet werd bij heuse villa's en kastelen, alsnog compassie tonen voor haar (mis)handelaars. Dát is pas in je kracht staan. Een kracht die wij als mensheid behoorlijk verloren zijn door 'houvast' te zoeken aan onnozele materie. Zaken zoals een huis voor de zoveelste keer verbouwen. Nieuwste kleding, 'smart' auto's, duurdere telefoons, snelste wifi door inmiddels in de wereld gejaagde 5G (rara waar komt dat gevreesde virus vandaan dat nooit geïsoleerd is?), gedachteloos online shoppen en die lijst kan nog wel even doorgaan. Het is in ieder geval een drang naar materie die *geen enkele* waarde kent in 'oorlogs'tijden. Mocht het je afschrikken dat ik het woord oorlog in mijn mond - pen - neem, denk ik dat het goed is om te weten dat we - zoals auteur erwin vdf pasmans perfect beschrijft in zijn nieuwste boek 'Breekpunt' - in één grote onzichtbare, spirituele oorlog verkeren waarin de donkere machten pogen om ons bewustzijn, die ons uit de matrix kan doen breken, te kapen.

Een wijs man vertelde mij onlangs dat het enige verschil met de WOII en WOIII is, is dat WOIII niet zichtbaar is. Wat 'm juist gevaarlijker maakt. Ten opzichte van onze voorouders zien wij het gevaar niet naderen. Er zijn geen tanks waar te nemen. Je hoort (ziet ze wel...) de vliegtuigen niet komen. Er zullen waarschijnlijk niet snel bommen vallen. Er zullen geen soldaten met geweren je huis binnen komen zonder énkele machtiging (al denkt de familie van de onfortuinlijke Yannick daar waarschijnlijk ondertussen anders over). Wat wél zal gebeuren is dat ze, voor zover dit nog niet gebeurd is, je gehele perceptie willen kapen. Door de chemtrails waar ik in mijn vorige stuk al kort over schreef, de vuile spuiten vol grafeenoxide (dat zit trouwens in batterijen, mocht je het je afvragen) en die onnatuurlijke

druiven die je eet zonder pitjes omdat we te lui zijn geworden een pit uit te fluimen of gewoon door te slikken (dat slikken zou je in principe wel gewend zijn als je voor bovengenoemde Gates op je knieën gezeten hebt) en liever makkelijk willen 'leven' dan ons nog enige moeite willen doen.

Enfin, we hadden het over Halloween. Ik kan simpelweg niet begrijpen dat wij onze kinderen zo blootstellen aan het pure (nota bene door de lokale overheden gesubsidieerde) kwaad dat er heerst in de wereld. Zo wordt het fantastisch gebracht; kinderen kunnen zich verkleeden, mogen tot laat wakker blijven, mogen in het donker over straat lopen, snoep (over de zooi in het snoep hoef ik ondertussen denk ik geen details te schrijven lijkt mij?) eten en zien eventuele vriendjes en vriendinnetjes. Welk kind vindt dat niet fantastisch? Maar het gaat om de intentie die ermee gepaard gaat. Als je dit je kind al zou gunnen, waarom per se op een dag dat er letterlijk verloren zielen ronddolen en hun weg naar het Oneindige Rijk niet kunnen vinden? Waarom kan het niet op elke andere dag? Waarom moeten we altijd per se met de 'personen' massa mee? Velen zullen denken dat je je kind dan automatisch als 'buitenbeentje' laat functioneren. Maar wat is er precies ook alweer 'mis' met een buitenbeentje? Ik was/ben er zelf behoorlijk een en ik kan je alleen maar zeggen dat ik mij vrij voel in het meeste wat ik doe. Is dat misschien niet waarom er een stempel geplakt wordt op een 'buitenbeentje'? Dat diegene meestal als vrije vogel gezien wordt en zich niets aantrekt van onwetende burgers? Betekent dat niet eigenlijk dat we een tikje jaloers zijn? Niet nadenkend over wat de burens over je lullen? Lijkt je dat niet heerlijk? Als ervaringsdeskundige kan ik stellen dat dat overheerlijk voelt.

Als moeder van een prachtige, al zeg ik het zelf en ik weet dat z'n pa er net zo goed over denkt, zoon, kreeg ik recentelijk het 'verwijt' dat ik mijn kind iets ontnem door hem niet mee te laten doen aan een of andere satanistische 'feestdag' of een of ander welkomstonthaal aan het water door een vreemde bebaarde gast op een boot. Ik kies er liever voor om dan met mijn kind in het bos te vertoeven, of in een speeltuin. Of misschien wel gewoon thuis. Maakt mij dat een slechte moeder? Dat weet ik honderd procent zeker van niet. Ik kies er bewust voor om wat dat betreft niet in de matrix mee te gaan. Om mijn kind dingen te leren die ie, verontrustend genoeg, niet meer op 'school' leert. En geloof het of niet, maar net zoals elke moeder, hoe kwaad of goed ze ook is (dit dragen we immers allemaal in ons) doen we alles uit Liefde voor onze kinderen. Net zoals ik er uit Liefde voor kies om mijn zielsverwant niet Halloween mee te laten 'vieren'. Om hem niet 'normaal' te laten vinden zich te verkleeden als skelet. Of als een of andere zombie. Het is een mens, uit vlees en bloed. In mij gegroeid en geschapen door de Schepper, immers zelf gekozen voor deze ervaring wat wij het leven noemen. Het is niet normaal om hem bloot te stellen aan dit soort duistere praktijken. Het is niet normaal om daar een 'feestdag' van te maken. Het is niet normaal om zomaar mee te gaan in de meute. En dan word ik gezien als niet normaal? *HALLO?!ween*

Lineke Theelen
31/10/2022